

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.450/2012/25. szám

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év május hó 23. és 2013. év június hó 11. napjain megtartott nyilvános ülések alapján meghozta, és 2013. év június hó 11. napján kihirdette az alábbi

ítéletet:

A csalás büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt a vádlott és társai ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2012. év május hó 30. napján kelt 9.B.1497/2011/44. számú ítéletét az I.r. vádlott és a III.r. vádlott tekintetében **megváltoztatja.**

Az I.r. vádlottat az ellene 2 rb. csalás büntettének kísérlete (Btk.318.§ (1), (2) bekezdés c./, (5) bekezdés b./ pont) miatt emelt vád alól felmenti.

A vádlott terhére rótt 2 rb. személyes adattal visszaélés vétségének jogszabályi megjelölése Btk.177/A.§ (1) bekezdés **a./ pont.**

Az I.r. vádlott helyesen **2009.** április 26. napjától 2010. január 25. napjáig előzetes letartóztatásban, 2010. január 26. napjától 2010. július **7. napjáig** házi őrizetben volt.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 20.B.IX.80336/2008/21. számú ítéletével a III.r. vádlottal szemben alkalmazott próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyezi és a próbára bocsátást megszünteti. Az 1 rb. a Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pontjába ütköző és aszerint minősülő felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének kísérlete miatt folyamatban lévő büntetőeljárást megszünteti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I.r., a II.r., a III.r., a IV.r., a VI.r., a X.r., a XI.r., a XIII.r., a XVIII.r. és a XX.r. vádlottak tekintetében helybenhagyja azzal, hogy

az I.r. vádlott lakóhelye: megjelölve.

A II.r. vádlott tartózkodási helye: megjelölve, személyazonosító igazolványának száma: megjelölve

A III.r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: megjelölve.

A IV.r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: megjelölve.

A VI.r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: megjelölve.

A másodfokú eljárás során felmerült 21.250,- (huszonegyezer-kettőszázötven) Ft bűnügyi költséget XIV.rendű vádlott neve XX.r. vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen az ügyész, az I.r. vádlott és védője jelenthet be fellebbezést. Egyebekben az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék 2012. május hó 30. napján kelt 9.B.1497/2011/44. számú ítéletével a fellebbezéssel érintett vádlottak közül az I.r. vádlott bűnösségét 2 rb. csalás büntettének kísérletében (Btk.318.§ (1), (2) c./, (7) b./) mint társtettes, 2 rb. csalás büntettének kísérletében (Btk.318.§ (1), (2) c./, (5) b./, csalás büntettében (Btk.318.§ (1), (2) c./, (4) b./), csalás vétségében (Btk.318.§ (1), (2) II.c./), 2 rb. személyes adattal visszaélés vétségében (Btk.177/A.§ (1) a./, 4 rb. közokirat-hamisítás büntettében (Btk.274.§ (1) a./), melyet két esetben felbújtóként követett el, 2 rb. közokirat-hamisítás büntettében (Btk.274.§ (1) c./), melyet egy esetben társtettesként követett el és mely egy esetben kísérleti szakban maradt, 9 rb. közokirat-hamisítás előkészületének vétségében (Btk.274.§ (2)) és 7 rb. magánokirat-hamisítás vétségében (Btk.276.§) állapította meg. A bíróság az I.r. vádlottal szemben továbbá 1 rb. közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§ (1) a./) és 1 rb. közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§ (1) c./) miatt indult büntetőeljárást megszüntette. A bíróság az I.r. vádlottat - halmazati büntetésül - 2 év 6 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A II.r. vádlott bűnösségét 2 rb. csalás büntettének kísérletében (Btk.318.§ (1), (2) c./, (7) b./), mint társtettes és közokirat-hamisítás büntettének kísérletében (Btk.274.§ (1) c./), mint társtettes állapította meg. A bíróság a II.r. vádlottat - halmazati büntetésül - 2 év börtönbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette.

A III.r. vádlott bűnösségét 27 rb. közokirat-hamisítás büntettében (Btk.274.§ (1) a./), mint felbújtó, 28 rb. közokirat-hamisítás büntettében (Btk.274.§ (1) c./), mint felbújtó és 3 rb. közokirat-hamisítás előkészületének vétségében (Btk.274.§ (2)) állapította meg. A bíróság a III.r. vádlottat - halmazati büntetésül - 1 év 4 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A IV.r. vádlott bűnösségét 28 rb. közokirat-hamisítás büntettében (Btk.274.§ (1) a./), mint felbújtó állapította meg. A bíróság a IV.r. vádlottat - halmazati büntetésül - 1 év

börtönbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette.

a VI.r. vádlott bűnösségét 7 rb. közokirat-hamisítás büntetében (Btk.274.§ (1) a./), mint bűnsegéd és 8 rb. közokirat-hamisítás büntetében (Btk.274.§ (1) c./) állapította meg.

A bíróság a VI.r. vádlottal szemben további 1 rb. közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§ (1) a./) és 1 rb. közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§ (1) c./) miatt indult büntetőeljárást megszüntette. A bíróság a VI.r. vádlottat - halmazati büntetésül - 8 hónap börtönbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. A vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.

A X.r. vádlott bűnösségét közokirat-hamisítás büntetében (Btk.274.§ (1) a./), mint bűnsegéd és közokirat-hamisítás büntetében (Btk.274.§ (1) c./), mint bűnsegéd állapította meg. A bíróság a X.r. vádlottat 2 évre próbára bocsátotta.

A XI.r. vádlott bűnösségét közokirat-hamisítás büntetében (Btk.274.§ (1) a./), mint bűnsegéd és közokirat-hamisítás büntetében (Btk.274.§ (1) c./), mint bűnsegéd állapította meg. A bíróság a XI.r. vádlottat 2 évre próbára bocsátotta.

A XIII.r. vádlott bűnösségét közokirat-hamisítás büntetében (Btk.274.§ (1) a./), mint felbújtó és 2 rb. közokirat-hamisítás büntetében (Btk.274.§ (1) c./), mint felbújtó állapította meg. A bíróság a XIII.r. vádlottat - halmazati büntetésül - 250 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, a napi tétel összegét 600 forintban állapítva meg.

A XVIII.r. vádlott bűnösségét közokirat-hamisítás előkészületének vétségében (Btk.274.§ (2)) állapította meg. A bíróság a XVIII.r. vádlottat 1 évre próbára bocsátotta.

A XX.r. vádlott bűnösségét közokirat-hamisítás büntetében (Btk.274.§ (1) a./), mint felbújtó és 2 rb. közokirat-hamisítás büntetében (Btk.274.§ (1) c./), mint felbújtó állapította meg. A bíróság a XX.r. vádlottat - halmazati büntetésül - 250 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, a napi tétel összegét 600 forintban állapítva meg.

A Fővárosi Törvényszék ítéletében rendelkezett az előzetes letartóztatás és a házi őrizetben töltött idő kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámítása felől, az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, továbbá a felmerült bűnügyi költség viselése felől.

Az elsőfokú bíróság ítéletét az ügyész tudomásul vette.

Az elsőfokú ítélet ellen az I.r., a II.r., a III.r., a VI.r., a XIII.r. és a XX.r. vádlott és védőik enyhítésért, míg a X.r., a XI.r. és a XVIII.r. vádlott és védőik felmentés érdekében, a IV.r. vádlott és védője elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

Az ítélet elleni perorvoslatát kizárólag a IV.r. vádlott védője és a X.r. vádlott védője indokolta az alábbiak szerint. A IV.r. vádlott védője jogorvoslati nyilatkozatának írásbeli indokolásában kifejtette, hogy az elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítés iránt bejelentett fellebbezését fenntartja. Előadta, hogy az elsőfokú ítélet megalapozatlansági hibákban szenved, a tényállás hiányos, továbbá a megállapított tényállás részben ellentétes az iratok tartalmával, részben a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett az elsőfokú bíróság. A védő álláspontja szerint a IV.r. vádlott bűnösségét kizárólag 7 rb. közokirat-hamisítás büntetében lehet megállapítani, mivel e tekintetben tett az elsőfokú bíróság előtt beismerő vallomást. A további közbizalom elleni bűncselekmények a terhén nem állapíthatók meg mivel a III.r. vádlott terhelő vallomásra önmagában bűnösség alapjául szolgáló ítéleti tényállás nem alapítható. A fentiek alapján indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a védencét 21 rb. közokirat-hamisítás büntette miatt emelt vád alól mentse fel és vele szemben pénzbüntetést alkalmazzon.

A X.r. vádlott védője írásbeli jogorvoslati nyilatkozatában a felmentés érdekében előterjesztett fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint pusztán az a körülmény, hogy a X.r. vádlott, a XIV.r. vádlott részére továbbította a III.r. vádlott telefonszámát, még bűnsegédként sem valósította meg a közokirat-hamisítás büntettét.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.1252/2012/1. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság perrendszerű eljárásában ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. Ennek keretében a bizonyítékokat megvizsgálta és azokat értékelve - a X.r., XI.r. és XVIII.r. vádlottak tagadása mellett - mérlegelési jogkörében eljárva a tényállást helyesen állapította meg. Az ügyészi álláspont szerint a megállapított tényállás mentes a megalapozatlansági hibáktól, így felülbírálatra alkalmas. Az eljáró elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is kellő terjedelemben eleget tett, indokolásában számot adott a bizonyítékok értékeléséről. A fentiek alapján a megalapozott tényállás megváltoztatására a másodfokú eljárásban nincs törvényes ok, ezért a IV.r., X.r., XI.r. és XVIII.r. vádlottak és védőik által bejelentett fellebbezések a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma miatt eredményre nem vezethetnek. A rögzített tényállás alapján az eljáró bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és törvényesen minősítette az általuk elkövetett cselekményeiket. A büntetés kiszabási körülmények értékelésekor a bíróság mind az enyhítő, mind a súlyosító körülményeket helyesen vette számba. Ennek alapján a büntetéseket és intézkedéseket a Btk.37.§-ában írt büntetési célok megfelelő szem előtt tartásával helyesen szabta ki. Az ügyészi indokolás szerint az I.r. és III.r. vádlottakra kiszabott büntetések inkább enyhének, mint súlyosnak tekinthetők. A fentiekre tekintettel az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezések sem vezethetnek eredményre.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be.360.§ (4) bekezdése szerinti tanácsulésen csupán annyiban változtassa meg, hogy az I.r. vádlott előzetes

fogvatartására és házi őrizetére vonatkozó adatokat pontosítsa, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványára a Fővárosi Ítéltábla a Be.360.§ (4) bekezdésére tekintettel az ügyben tanácsulást tűzött ki. A kérelmek érkezési sorrendjében nyilvános ülés kitűzését kérte: a XX.r., a XVIII.r., az I.r., a IV.r. és a III.r. vádlott. Ennek megfelelően a másodfokú bíróság az ügyet nyilvános ülésre tűzte ki.

A X.r. vádlott 2013. május hó 16. napján érkezett beadványában bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem kíván részt venni, továbbá hangsúlyozta, hogy semmilyen tevékeny közreműködést nem tanúsított, így a büntetőjogi felelőssége nem állapítható meg.

Az I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen az elsőfokú bíróság előtt enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését a I/3. tényállási pont I. és II. fordulata tekintetében felmentés érdekében tartotta fenn. Álláspontja szerint a fenti esetekben a csalás büntettének a kísérlete sem valósult meg, az ehhez szükséges tényállásszerű magatartásokat a védelem nem tanúsította. A védő felsorolta a védelem javára szóló enyhítő körülményeket, továbbá az I.r. vádlott személyi körülményeit érintő iratokat csatolt.

A II.r. vádlott védője perbeszédében az enyhítésre irányuló fellebbezését fenntartotta, kifejtve, hogy a védelem teljes körű, tényfeltáró beismerő vallomása nyomatékos enyhítő körülmény. Indokolás nélkül hozzátette, hogy a II.r. vádlott terhére rótt bűncselekmények esetében inkább bűnsegédnek, mint társtettesnek minősül.

A III.r. vádlott védője felszólalásában az enyhítésre irányuló fellebbezését fenntartotta. Hangsúlyozta, hogy az ügyben méltányos büntetés született, de a speciális preventív célok a III.r. vádlott esetében már teljesültek. Fontosnak tartotta kiemelni, hogy a védelem teljes körűen együttműködött a hatóságokkal, ezért indokolt a kiemelt méltányosság a III.r. vádlottal szemben. A védő indítványozta, hogy a másodfokú bíróság enyhébb büntetést szabjon ki a III.r. vádlottal szemben, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést alkalmazzon, akár a leghosszabb tartamú próbaidővel.

A IV.r. vádlott védője a nyilvános ülésen az írásban indokolt fellebbezését fenntartotta.

A VI.r. vádlott védője felszólalásában az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezést fenntartotta, továbbá a védelem személyi körülményei tekintetében jelentősséggel bíró okiratot csatolt.

A X.r. vádlott védője az írásban bejelentett perorvoslati nyilatkozatát változatlan tartalommal fenntartotta.

A XI.r. és a XIII.r. vádlottak védője perbeszédében a XI.r. vádlott esetében felmentés érdekében, míg a XIII.r. vádlott tekintetében az enyhítésért bejelentett fellebbezését tartotta fenn. A XI.r. vádlott vonatkozásában előadta, hogy a védenccé terhére rótt bűncselekményt kizárólag a III.r. vádlott terhelő vallomása bizonyíthatná, azonban a más vádlottak esetében az elsőfokú bíróság által helyesen alkalmazott in dubio pro reo elv alapján a védencét is fel kellett volna menteni bizonyítottság hiányában. A XIII.r. vádlott esetében indítványozta, hogy a másodfokú bíróság pénzbüntetés helyett próbára bocsátást alkalmazzon.

A XVIII.r. vádlott védője a nyilvános ülésen felmentés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Kifejtette, hogy mivel a személyi igazolvány igénylő lap nem volt legyártva, ezért a védenccé terhére a közbizalom elleni bűncselekmény büntetendő előkészülete sem állapítható meg.

A XX.r. vádlott védője perbeszédében az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem támadja, csupán arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság a XX.r.vádlottal szemben pénzbüntetés helyett próbára bocsátást alkalmazzon.

Az utolsó szó jogán:

Az I.r. vádlott előadta, hogy megbánta azt, amit négy éve elkövetett, azóta családot alapított és a társadalom hasznos tagja kíván lenni. Az egyik sértett részére a kártérítést a mai napig fizeti.

A II.r. vádlott kifejtette, hogy megbánta a tettét, az eljárás lefolytatása elegendő volt, hogy belássa, nem kíván még egyszer ilyen eljáráson átesni. Hangsúlyozta, hogy előzetes mentesítést kér.

A III.r. vádlott megbánását juttatta kifejezésre és előadta, hogy a kényszerintézkedés megszüntetése óta visszailleszkedett a társadalomba. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság korrekt ítéletet hozott, azonban neki a karrierje szempontjából mentesítésre lenne szüksége.

A IV.r. vádlott előadta, hogy a bűncselekmény elkezdésekor még nem tudta milyen súlyos bűncselekményt valósított meg. Tettét nagyon megbánta, reményét fejezte ki, hogy többet ilyenbe nem keveredik.

Az I.r. vádlott védőjének részbeni felmentésre irányuló fellebbezése alapos, míg az egyéb védelmi fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a védelmi perorvoslatok folytán a Be.348.§ (1) bekezdése alapján, a Be.348.§ (2) és a Be.349.§ (1) bekezdéseire is figyelemmel bírálta felül a Fővárosi Törvényszék ítéletét és az azt megelőző elsőfokú bírósági eljárást a fellebbezéssel érintett vádlottak esetében.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság túlnyomó részt a perrendi szabályok megtartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást.

Helyesen alkalmazta a Be.279.§ (3) bekezdésében foglaltakat, az e törvényhelyben írt felhívást követően a büntetőeljárás szabályainak betartása mellett folytatott bizonyítást a VI.r., X.r., XI.r., XIII.r., XVIII.r. és XX.r. vádlottak bejelentett távollétében (43.tjk. 3. oldal).

Helyesen járt el akkor is, amikor a III.r. vádlott tekintetében beszerezte a Pesti Központi Kerületi Bíróság 20.B.IX.80.336/2008/21. számú 2010. december hó 6. napján jogerőre emelkedett ítéletét, amely szerint a III.r. vádlottat felbújtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének kísérlete miatt 3 évi időtartamra próbára bocsátották. (41. alszámú bírósági irat). A Fővárosi Törvényszék ugyanakkor megsértette a Be.265.§ (2) bekezdés II. fordulatóban írt eljárási szabályt mivel, ha a próbára bocsátott ellen a próbaidő előtt elkövetett bűncselekmény miatt a próbaidő alatt indult eljárás, az ügyeket egyesíteni kell. A kerületi bíróság iratainak beszerzését és az ügyek egyesítését az elsőfokú bíróság a fenti eljárási szabályt megsértve elmulasztotta. A másodfokú bíróság a fent írt eljárási szabálysértést orvosolta, az iratok beszerzését követően a másodfokú eljárásban az ügyek egyesítésére sor került (25. alszámú jkv. 2. oldal). Ezen eljárási szabálysértésen túlmenően az elsőfokú bíróság eljárása maradéktalanul perrendszerű volt.

A Fővárosi Törvényszék ügyfelderítési kötelezettségének is teljességgel eleget tett. A beszerzett bizonyítékokat logikusan értékelte, mérlegelte.

Az egyes védelmi fellebbezések irányára tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az alábbiakra kíván rámutatni.

A II.r. vádlott esetében a védő fellebbezésére tekintettel rögzítendő, hogy az I.r. és II.r. vádlott egymással szándékegységben közösen valósították meg a csalás bűntette kísérletének törvényi tényállását. Erre az elsőfokú ítélet 20. oldalán a bíróság által megállapított tényállás is utal, ugyanis a teljeskörű tényfeltáró beismerő vallomást tett II.r. vádlott a tévedésbe ejtésre alkalmas hamis adásvételi szerződést az I.r. vádlottal együtt készítette el.

A IV.r. vádlott védőjének az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást is támadó, felmentésre irányuló fellebbezése nem vezethetett eredményre. A III.r. vádlott a nyomozás során következetesen önmagát és a IV.r. vádlottat terhelő vallomást tett. Ebben előadta, hogy minden esetben a IV.r. vádlottnak továbbította a hamis személyi igazolványok elkészítése érdekében a megfelelő adatokat ezeket a IV.r. vádlott átvette és ő készítette el a hamis okiratokat (nyomozati irat 3. kötet 2103 oldal és 2145. oldal). A III.r. vádlott a bírói szakban kellő indokát adta annak, hogy a nyomozati vallomásának fenntartása mellett miért nem tesz vallomást. Azzal magyarázta, hogy az idő múlása folytán nem tudná olyan pontosan felidézni az eseményeket, mint ahogy a nyomozás során azt megtette. Ezzel szemben a IV.r. vádlott védekezése következetlen. A nyomozás során tagadta a terhére rótt bűncselekmények elkövetését, szemben a terhére szóló házkutatási

jegyzőkönyvekkel. Az első tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy „egyelőre nem ismeri el a bűnösségét”. A második tárgyaláson jelezte, hogy vallomást kíván tenni és a bűnösségét kizárólag 7 rb. közokirat-hamisításban ismerte el (nyomozati iratok 3. kötet 2299. oldal, 43. tjkv. 7. oldal). A fentiekre figyelemmel helyes mérlegeléssel állapította meg valamennyi közbizalom elleni bűncselekmény esetében a IV.r. vádlott bűnösségét az elsőfokú bíróság.

A X.r. vádlott védőjének felmentés érdekében bejelentett fellebbezése szintén nem foghat helyt. Az iratokból egyértelmű, hogy a X.r. vádlott a későbbi vád tárgyává tett és ítéleti tényállásban írt bűncselekmények elkövetését teljeskörűen beismerte (nyomozati irat 4. kötet 3041., 3043.). A beismerő vallomása kiterjedt arra, hogy a III.r. vádlott telefonszámát a XIV.r. vádlottnak abból a célból adta meg, hogy a XIV.r. vádlott anyagi ellenszolgáltatásért hamis nyelvvizsgához jusson. A X.r. vádlott beismerő vallomásán alapuló ítéleti tényállásból okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság a X.r. vádlott bűnsejéti bűnrészességére.

A XI.r. vádlott védőjének felmentés érdekében bejelentett fellebbezése nem alapos. Az elsőfokú bíróság helyesen mérlegelte a bizonyítékokat, amikor az önmagát és a XI.r. vádlottat is terhelő III.r. vádlott nyilatkozataira építette az ítéleti tényállást. A III.r. vádlott egyértelműen állította, hogy a XI.r. vádlott kereste őt fel a XIII.r. vádlott érdekében megszerzendő hamis nyelvvizsga ügyében (nyomozati irat 3. kötet 2145.) Ez nem csupán az egyetlen terhelő bizonyíték a XI.r. vádlott tagadásával szemben, hiszen az ítéleti tényállást nem támadó XIII.r. vádlott szintén ténybelileg a cselekmény elkövetését beismerte, mivel úgy nyilatkozott, hogy nem ment el nyelvvizsgázni és így szerzett nyelvvizsgát (nyom.ir. 3. kötet 2403. oldal).

A XVIII.r. vádlott védőjének felmentés érdekében bejelentett fellebbezése szintén nem foghat helyt. A védői fellebbezéssel szemben a Btk.274.§ (2) bekezdése szerinti közokirat-hamisítás előkészületének vétsége esetén nem annak van jelentősége, hogy a személyi igazolvány igénylő lap legyártásra került-e, vagy sem, hanem annak, hogy a vádlotti magatartás a Btk.18.§ (1) bekezdése szerinti előkészületi magatartások körébe illeszkedik-e, vagy sem. Az irányadó tényállás szerint a XVIII.r. vádlott elfogadta a VIII.r. vádlott felajánlását és 2009. év elején meg is adta személyi adatait a szükséges ügyintézés céljából. Ez a cselekmény a közös elkövetésben megállapodás fordulatát kimeríti. A XVIII.r. vádlott a nyomozás során általánosságban tagadta a bűnösségét, de elismerte, hogy 1. sz. tanút ismeri és a releváns tényeket illetően is beismerő vallomást tett (nyomozati irat 4. kötet 3571.).

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által helyes mérlegeléssel megállapított tényállás megalapozott, az csupán a rendelkezésre álló, továbbá a másodfokú nyilvános ülésen felvett adatok és a csatolt iratok alapján az alábbiak szerint egészítendő ki a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján.

- a Pesti Központi Keürületi Bíróság 2010. november hó 16. napján kelt és 2010. december hó 6. napján jogerős 20.B.IX.80336/2008/21. számú ítéletével a III.r. vádlottat a Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pontjába ütköző és

aszerint minősülő felbújtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének kísérlet miatt 3 évi időtartamra próbára bocsátotta.

- Az I.r. vádlott felesége jelenleg veszélyeztetett terhes, 2011. november 11-én gyermeke született, a B. Kft. alkalmazásában áll, havi keresete 125.000 Ft, 2013. március 26. napján kelt közjegyzői okirat szerint az I.r. vádlott vállalta, hogy a sértett kártérítés címén 1.500.000 Ft-ot megfizet. A fenti összegből 1.100.000 Ft megfizetésre került. (másodfokú iratok 22/IV/I.)
- a III.r. vádlott 2012. szeptember 27. napjától a B. Zrt. alkalmazásában áll, mint értékpapír kereskedő. Havi munkabére 222.396 Ft. (másodfokú iratok 22/II. számú irat)
- a IV.r. vádlott a B. Szakközépiskolában dolgozik tanárként, havi nettó jövedelme 100.000 Ft (másodfokú iratok nyü. jkv. 22. alszám)
- a VI.r. vádlottnak 2013. április 29. napján gyermeke született (másodfokú iratok 22/III. irat)

A fenti kiegészítésekkel teljes körűen megalapozottá vált ítéleti tényállás a másodfokú eljárásban eredményesen nem támadható, így a II.r., IV.r., X.r., XI.r. és XVIII.r. vádlottak védőinek ezirányú fellebbezése - a Be.351.§ (1) és 352.§ (2) bekezdésében foglalt felülmérlegelés tilalmára is figyelemmel - eredményre nem vezethetett.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság túlnyomó részt okszerűen következtetett a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségére.

Az I.r. vádlott védőjének ugyanakkor a I/3. tényállási pont tekintetében megfogalmazott felmentésre irányuló fellebbezése az alábbiak szerint alapos. Az elsőfokú bíróság ítéleti tényállása (I/3. I. ford.) alapján megállapítható, hogy a banki ügyintéző az I.r. vádlott által átadott személyi igazolvány hamis voltát már akkor észlelte, amikor az I.r. vádlott a sértett bankszámlájának utolsó két havi számlakivonatát kérte abból a célból, hogy egy újabb American Express típusú bankkártyát igényelve a bankszámlán lévő pénzösszeghez hozzáférjen. A tévedésbe ejtő magatartás ekkor még csupán a bankszámlakivonatok megszerzésére irányult. A banki ügyintéző a hamis személyi igazolványt észlelve nem tett semmit a bankkártya igénylés fogatosítása érdekében. Megállapítható, hogy az I.r. vádlott tévedésbe ejtő magatartása még nem indította el azt az okfolyamatot, amely a sértett bankszámlán lévő pénzösszegének megszerzésén keresztül a kár bekövetkezéséhez, mint eredmény beállításához vezethetett volna. Az I.r. vádlott a csalás törvényi tényállásához is szükséges megtévesztő magatartást tanúsított, azonban ez a cselekménye nem állt releváns oksági kapcsolatban a csalás törvényi tényállásában írt eredménnyel, így nem minősülhet tényállásszerű elkövetési magatartásnak.

Miután a banki tisztviselő a személyi igazolvány átadásakor már észlelte annak hamis voltát - banki hitelügyintézkést színlelve - arra törekedett, hogy az I.r. vádlottat a rendőrök kiérkezéséig a helyszínen tartsa. Az I.r. vádlott előzetes szándéka

semmiképpen nem irányult a I/3. tényállás 2. fordulatóban leírt cselekmény megvalósítására, a hitelfelvétellel kapcsolatos - nem kizárhatóan színlelt - érdeklődését a banki ügyintéző szándékosan időt húzó magatartása váltotta csak ki. Egyebekben a banki tisztviselő a hitelfelvétel érdekében csupán kalkulációt végzett, a hitelfelvételt szolgáló pénzügyi tranzakciót megalapozó eljárásra nem került sor, így ez esetben sem indult meg az az okfolyamat, amely a kár bekövetkezéséhez vezethetett volna.

Összegzésként tehát kétségtelen, hogy az I.r. vádlott jogtalan haszonszerzési célzattal jelent meg a bankban, de tényállásszerű magatartást egyik esetben sem fejtett ki, így a cselekményei nem minősülhetnek a Btk.16.§-a szerinti kísérletnek, csupán büntetlen előkészületnek.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az I.r. vádlottat az ellene 2 rb. csalás büntettének kísérlete (Btk.318.§ (1), (2) bekezdés c./, (5) bekezdés b./ pont) miatt emelt vád alól a Be.6.§ (3) bekezdés a./ pontjára figyelemmel bűncselekmény hiányában felmentette (I/3. tényállási pont I. és II. fordulat).

Az I.r. vádlott esetében is helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a Btk.2.§-ának I. fordulata szerint a bűncselekmény elkövetésekor hatályban lévő büntetőtörvény szerint bírálta el a szóban forgó bűncselekményeket (elsőfokú ítélet 67. oldal).

Összességében megállapítható, hogy az elbíráláskor hatályban lévő új büntetőtörvény az I.r. vádlott tekintetében sem jelentene kedvezőbb elbírálást a 2010. július hó 23. napjától hatályos Btk.83.§ (2) bekezdésére figyelemmel (középmértékes büntetéskiszabás).

A Btk.138/A.§ - 2012. április hó 15. napjától hatályos - a./ pontja alapján az I.r. vádlott terhére rótt III/2. tényállási pontban írt bűncselekmény csalás büntette helyett csalás vétségének minősülne az elbíráláskor, azonban az I.r. vádlott terhén megállapított egyéb bűncselekmények az elbíráláskori törvény alkalmazását nem teszi szükségessé a halmazati büntetés kiszabását meghatározó Btk. 85.§ (2) és (3) bekezdésére figyelemmel (BH. 2013.53.).

A fellebbezéssel érintett további vádlottak esetében is törvényesen járt el, amikor a bűncselekmény elkövetésekor hatályos büntetőtörvény szerint bírálta el a vád tárgyává tett bűncselekményeket.

Az I.r. vádlott terhére rótt 2 rb. személyes adattal visszaélés vétségében a bűnösség kimondása törvényes (I/1. tényállási pont 1. és 2. sz. sértett sérelmére elkövetett cselekmények), azonban a bűncselekmények jogszabályi megjelölése az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásával is összhangban (elsőfokú ítélet 63. oldal) pontosításra szorul, ennek megfelelően a Fővárosi Ítéltábla a fenti vétségek jogszabályi megjelölését a Btk.177/A.§ (1) bekezdés a./ pontjára módosította.

A fellebbezéssel érintett további vádlottak esetében a terhükre rótt cselekményeket az elsőfokú bíróság maradéktalanul törvényesen minősítette. Ezzel kapcsolatban a védői felvetésekre figyelemmel a másodfokú bíróság az alábbiakra mutat rá.

A II.r. vádlott tekintetében az elsőfokú ítélet 20. oldalán rögzített irányadó tényállás szerint az I.r. és II.r. vádlott az előzetes megállapodást követően közösen merítették ki a kísérleti szakban rekedt csalás büntettének törvényi tényállását. Az I.r. és a II.r. vádlott közösen készítette el a két hamis ingatlan adás-vételi szerződést jogtalan haszonszerzés végett kifejtett cselekvőségük során. Ez a magatartás úgy az alanyi, mint a tárgyi feltételeit tekintve a Btk.20.§ (2) bekezdése szerinti társtettesi elkövetői alakzatot alapozza meg a II.r. vádlott terhére rótt vagyon elleni és közbizalom elleni bűncselekmény esetében is.

a IV.r. vádlott esetében törvényes a 28 rb. közokirat-hamisítás büntette tekintetében a felbújtói elkövetői alakzat megállapítása. Az irányadó tényállás szerint a III.r. vádlott felbújtására ellenszolgáltatás fejében a IV.r. vádlott készítette el az ismeretlenül maradt társa révén a hamis közokiratokat. Megállapítható tehát, hogy a III.r. vádlott felbújtására eljáró IV.r. vádlott szintén felbújtója volt az ismeretlen tettes által megvalósított közbizalom elleni bűncselekményeknek. Ez esetben érvényesült az az általánosan elfogadott jogtétel, miszerint a felbújtó felbújtója is felbújtóként vonandó felelősségre.

A X.r. vádlott vonatkozásában a közokirat-hamisítás büntettéhez nyújtott bűnsegédi magatartások kétséget kizáró módon megállapíthatóak voltak. Az irányadó tényállás szerint a X.r. vádlott a XIV.r. vádlottat tájékoztatta, hogy a III.r. vádlott anyagi ellenszolgáltatásért cserében hamis nyelvvizsga megszerzésében működik közre oly módon, hogy a hamis személyazonosító okmány felhasználásával egy másik személy megy el nyelvvizsgázni a jelentkező helyett. A X.r. vádlott aktív, szándékos, de tényállási elemet meg nem valósító magatartása folytán a XIV.r. vádlott elfogadta a felajánlást, 2008. év végén felvette a kapcsolatot a III.r. vádlottal, aki ellenszolgáltatás ellenében vállalta a tartalmilag hamis, de formailag szabályos nyelvvizsga fenti módon történő megszerzését. A fenti „eljárás” szerint a nyelvvizsga megszerzésére és a XIV.r. vádlott számára történő átadásra sor is került. Mindezekre tekintettel a X.r. vádlott terhére rótt bűnsegédi bűnrészesség törvényes.

A XVIII.r. vádlott tekintetében kiemelendő, hogy az irányadó tényállás szerint a XVIII.r. vádlott és a VIII.r. vádlott 2009. év elején a közbizalom elleni bűncselekmény elkövetésében megállapodtak. A XVIII.r. vádlott ezen magatartása a Btk.18.§ (1) bekezdésében külön nevesített előkészületi magatartásnak minősül, amelynek értelemszerűen nem feltétele, hogy maga a hamis közokirat alapjául szolgáló igazolvány igénylő lap legyártásra kerüljön.

A Fővárosi Törvényszék a fellebbezéssel érintett vádlottakkal szemben kiszabott büntetés, és alkalmazott intézkedés során a súlyosító és enyhítő körülményeket túlnyomórészt feltárta és felsorolta és valamennyi vádlottal szemben igen méltányos büntetést szabott ki, továbbá a X.r., XI.r., és XVIII.r. vádlottak esetében a Btk.72.§

(1) bekezdése alapján törvényi lehetőséget látott büntetés kiszabása helyett intézkedés alkalmazására. Az elsőfokú bíróság által valamennyi vádlott tekintetében alkalmazott joghátrányok enyhének tekinthetők, ezért a Btk.37.§-ában írt büntetési célok elérését azok enyhítése nem szolgálhatja.

Az I.r. vádlott esetében a felmentő rendelkezések folytán a bűnösség köre kis mértékben szűkült, azonban ez sem teszi szükségessé a vele szemben kiszabott büntetés enyhítését, valójában ez eredményezi azt, hogy az I.r. vádlott esetében a büntetési célok érvényre jutnak.

A II.r., a IV.r., a VI.r., a XIII.r. a XX.r. vádlottak esetében a kiszabott büntetés, míg a X.r., a XI.r., a XVIII.r. vádlottak vonatkozásában az alkalmazott intézkedés további enyhítésére nincs törvényes lehetőség.

A III.r. vádlott esetében további súlyosító körülményként állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a terhére rótt bűncselekményeket azonos jogi tárgyat sértő bűncselekmény miatt folyamatban lévő büntető eljárás hatálya alatt követte el. A Fővárosi Ítéltábla a Be.330.§ (4) bekezdése alapján a Pesti Központi Kerületi Bíróság 20.B.IX.80336/2008/21. számú ítéletével a III.r. vádlottal szemben alkalmazott próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyezte és a Btk.73.§ (2) bekezdése alapján a próbára bocsátást megszüntette. A másodfokú bíróság a jelen ügyben elbírált közbizalom elleni bűncselekmények nagyobb számára és jelentősebb konkrét tárgyi súlyára figyelemmel úgy ítélte meg, hogy a próbára bocsátás alapjául szolgáló bűncselekmény miatt - mivel annak a vád tárgyává tett jelentősebb súlyú bűncselekmények mellett a felelősségre vonás szempontjából nincs jelentősége - az eljárást meg kell szüntetni (Be. 332.§ (2)). Mindezekre figyelemmel a III.r. vádlott és védőjének enyhítést célzó fellebbezése sem vezethetett eredményre, mivel a vádlott személyi körülményeiben a munkavégzésére figyelemmel beállott kedvező változás sem teszi lehetővé a korábban megélhetésszerűen bűncselekményeket elkövető vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését és az előzetes mentesítés alkalmazását.

A Fővárosi Törvényszék törvényesen rendelkezett az előzetes letartóztatás és a házi őrizetben töltött idő kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámításáról, azonban az I.r. vádlott esetében a kényszerintézkedés adatai helyesbítésre szorultak.

Az ítélet egyéb járulékos rendelkezései is törvényesek.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét az I.r. és a III.r. vádlott tekintetében a Be.372.§ (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyebekben a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében az I.r., II.r., III.r., IV.r., VI.r., X.r., XI.r., XIII.r., XVIII.r. és XX.r. vádlott tekintetében helybenhagyta azzal, hogy a nyilvános ülésen felvett adatok alapján az I.r., II.r., III.r., IV.r. és VI.r. vádlottak személyi adatait pontosította.

A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költséget a Be.381.§ (1) bekezdése és a Be.338.§ (1) bekezdése alapján a XX.r. vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen az I.r. vádlott tekintetében a Be.386.§ (1) bekezdés c./ pontja alapján van helye másodfellebbezésnek.

Budapest, 2013. év június hó 11. napján

. Lassó Gábor sk..

Ujvári Ákos sk.. Fatalin

Judit sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 9.B.1497/2011/44. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.450/2012/25. számú ítéletében írt változtatásokkal 2013. június hó 11. napján a II.r., a III.r., a IV.r., a VI.r., a X.r., a XI.r., a XIII.r., a XVIII.r. és a XX.r. vádlottak tekintetében jogerős és a II.r., III.r., IV.r., XIII.r. és XX.r. vádlottak vonatkozásában - a II.r. és IV.r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés kivételével - végrehajtható.

Budapest, 2013. év június hó 11. napján

. Lassó Gábor sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:

Weszely-Földvárszki Tünde, tisztviselő